

[Per Stig Møller]

Og så er det altså underligt, at regeringen så sent som den 23. marts benægter, at der er problemer. Det er da at vildlede Folketinget, når man sagde under den debat, at regeringen ikke ønsker at ændre en velfungerende ordning, og man nu roser sig af, at man ændrer en velfungerende ordning. Den har altså ikke været velfungerende, så vi har altså haft ret. Det kan selvfølgelig altid være morsomt at have ret; men det bedste er at få ret på en måde, som også betyder, at fejlene bliver rettet, så tingene kommer i den rigtige gænge; det har man ikke gjort.

Det er jo ikke mange dage siden, at man nægtede, at der var problemer på sygehusene, og nu gør man det så til hele landets problem, fordi man ikke vil tage fat på noget, man selv har skabt. Vi ser naturligvis gerne, at alle sygeplejersker får den orlov med deres børn, som vi selv åbnede mulighed for i forliget fra 1992, men vi ønsker også sikkerhed på hospitalerne. Det er et fremskridt, at man nu har sikret sig en anden arbejdstilrettelæggelse, men det er kun 14 dage siden, vi fik at vide, at 6 uger var nok, og nu er det altså seks måneder. Man må undskylde mig, men en så forvirret regering kan man altså ikke forlange at vi skal tage hatten af for.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må sige til hr. Per Stig Møller, at det bliver sjovere og sjovere. Vi har lagt vægt på, at folk har ret til orlov, også selv om man skulle komme i den situation, at man måtte indskrænke i den pågældende virksomhed.

Men det vil altså sige, at hvis man skal gå ind på hr. Per Stig Møllers tankegang, betyder det, at retten ikke kan opretholdes. Og at sige, at vi har vanskeliggjort situationen for arbejdsgiverne, skal hr. Per Stig Møller længere ud på landet med. Vi er faktisk i den situation, at nu skal der ligge beviser på bordet for, at man ikke kan få løst sine opgaver, og det kalder jeg ikke uorden; det kalder jeg orden.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg får lyst til at sige til hr. Per Stig Møller, som taler om, at vi nu får en pukkel af sygeplejersker: Gud ved, om de ikke har haft gruppe-

møde i Det Konservative Folkeparti de sidste 14 dage, for mig bekendt har fru Karen Højte Jensen gang på gang de sidste 14 dage, ja, måske den sidste måned, arbejdet for, at vi fik uddannet nogle flere sygeplejersker, og jeg har været enig med hende i, at det var godt, for vi trængte til, at der blev uddannet nogle flere sygeplejersker. Det har vi trængt til siden 1986, hvor det første gang viste sig, at der manglede sygeplejersker, så jeg synes, det er glimrende, at vi får dem.

Men det kunne da være meget morsomt, hvis der var lidt overensstemmelse mellem, hvad den ene og den anden siger. Jeg ved godt, at det kan smutte indimellem, men i denne sag, som jo er en vigtig sag for De Konservative, kan jeg ærligt talt ikke forstå, at man ikke taler sammen.

Noget andet er, at jeg gerne vil gøre opmærksom på, at der var en flaskehalskonference i går, en stor conference, hvor det klart fremgik, at der ikke var flaskehalsproblemer i øjeblikket på det danske arbejdsmarked undtagen på det offentlige område, og dér drejede det sig hovedsagelig om sygeplejersker og pædagoger. Det var den melding, arbejdsmarkedsnævnene eller -rådene, som de hedder nu, kom med. De var nu næsten så overbeviste, at de heller ikke syntes, at der var problemer på de nævnte områder; men det er der jo, og det er da konstaterbart.

Samtidig kom Ugebrevet Mandag Morgen med en analyse, og jeg vil med formandens tilladelse referere, hvad analysen siger. Den viser, at orlovsordningerne kun skaber meget få og relativt isolerede problemer i enkelte regioner og faggrupper. Problemerne dukker op i den offentlige sektor, som imidlertid ikke er lønførende, og derfor er der ikke belæg for at frygte, at ordningerne fører til en generel løn-glidning og dermed ødelægger erhvervslivets konkurrenceevne.

Her må jeg slutte, for min taletid er brugt, men jeg skal vende tilbage til sagen.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg beklager, men der var et svar til hr. Peter Duetoft, jeg ikke fik givet, og som jeg selvfølgelig skulle have givet. Det blev gentaget af fru Lilli Gyldenkilde, og det skal jeg så takke for.